

*Afscheid nemen is
met dankbare handen aannemen
al wat herinnering is.*

In dankbare herinnering aan

Gerard Remerink

Echtgenoot van Lies Sombekke

Geboren te Denekamp, 11 december 1927. Na toediening van het H. Sacrament der Zieken overleden te Oldenzaal op 21 november 2002. Na de gezongen uitvaart in de H. Nicolaaskerk te Denekamp op dinsdag 26 november 2002 hebben we hem te ruste gelegd op het R.K. kerkhof aldaar.

Gerard werd geboren op 11 december 1927 te Denekamp. In 1949 leerde hij Lies Sombekke kennen. Op 24 april 1951 trouwden zij. Zij gingen wonen op de boerderij in de Mekkelhorst. Vier kinderen werden er geboren, drie dochters en een zoon.

In 1967 kreeg hij tbc aan de nieren. Dit was een ingrijpende gebeurtenis. Ook voor mama omdat papa eerst acht weken in het ziekenhuis werd opgenomen en daarna nog lange tijd rustig aan moest doen. Zijn grote hobby was het houden van paarden en pony's en de handel daarin. Prachtig vond hij het dat Gerard zijn liefde voor de paarden met hem deelde. Menige zondag bracht hij door op concoursen, waar hij van de gezelligheid en het praatje met bekenden genoot.

Met veranderingen in zijn leven had hij moeite. Ook toen de kinderen trouwden en het huis uitgingen had hij een moeilijke tijd, maar de verhouding met zijn schoonzonen en schoondochter maakten de leegte goed en ze werden "eigen".

Omdat er geen opvolger voor de boerderij was, moest hij mede vanwege gezondheidsproblemen geleidelijk aan met de werkzaamheden op de boerderij stoppen. Daar hij in hart en nieren boer was, had hij hier heel veel moeite mee. Gelukkig bleef er nog genoeg werk voor hem in en om de boerderij. Ook zijn schapen en paarden hielden hem bezig.

Met de kleinkinderen had hij een goede band, ze waren altijd welkom. Hij volgde hun wel en wee met de nodige bezorgdheid. 13 April 1997 werd een zwarte bladzijde in zijn leven. De kortstondige ziekte en dood van zijn jongste dochter Marianne, heeft hem erg aangegrepen. Haar dood heeft hij nooit kunnen verwerken.

Twee jaar geleden werd er bij hem zelf een ongeneselijke ziekte geconstateerd. Ondanks de behandelingen werd hij nooit meer de oude. Zijn ziekte veranderde zijn hele leven. Het gedwongen binnenzitten viel hem zwaar. Ook voor mama veranderde er veel. Op haar zorg en medeleven verliet hij zich helemaal. Wij hebben veel bewondering voor haar inzet. Helaas hebben zij door zijn ziekte hun 50-jarig huwelijk in 2001 niet meer gevierd. Dit vond hij erg jammer.

Wij danken u hartelijk voor uw medeleven tijdens de ziekte en na het overlijden van mijn lieve man, onze vader en opa.

Beuningen, 26 november 2002

Lies Remerink-Sombekke
Kinderen en kleinkinderen.